

Bayer Zsolt: Ramszesz és Herihor I.

2021 december 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ungváry Krisztián hozzászólása Dévényi István magyar hangos újságíró Facebook-oldalán. Ezt olvassák el!

Mottó: „Milyen szép, hogy az ágyasát nevezi ki. Na, ilyen is rég ölt (sic!) Magyarországon.”

(Ungváry Krisztián hozzászólása Dévényi István magyar hangos újságíró Facebook-oldalán. A téma: Novák Katalin államf?i jelölése.)

(Minden ugyanaz, csak kicsit rosszabb, silányabb, embertelenebb...)

Márton Áron, Erdély püspöke, 1936 karácsonyán, egészen pontosan december 25-én szentbeszédet tartott Kolozsvárott.

Miel?tt rátérünk erre a szentbeszédre, kukkantsunk bele egy pillanatra ebbe az esztend?be, 1936-ba. Ez az az év, amikor a német hadsereg bevonul a demilitarizált Rajna-vidékre, s az esemény kapcsán a brit külügyminiszter (Eden) úgy fogalmaz, miszerint „nincs indok, amely miatt a német bevonulásból fenyegetést kellene kiolvasni”.

Ó, Istenem, hát persze, hogy nincs…

Aztán ez az az év, amikor a pápa – XI. Pius – Buda visszafoglalásának 250. évfordulóján szózatban üdvözli a magyarokat, s ebben egyebek mellett a kommunizmus egyre növekv? veszélyérér?l beszél. Két évvel kés?bb ugyan? a francia kommunistákkal akar szövetkezni a nácik ellen. (O tempora, o mores!)

Aztán ebben az évben tör ki a spanyol polgárháború is, el?bb kommunista spanyol rend?rtisztek meggyilkolják Calvo Sotelo monarchista politikust, majd kirobban a jobboldali katonai lázadás, melynek vezet?je Franco tábornok.

Eközben az olimpiai láng Bécsbe érkezik, ahol osztrák nemzeti szocialisták zavarják meg az ünnepséget, követelve Ausztria azonnali csatlakozását Németországhoz („te csak házasodjál, boldog Ausztria!”, továbbá ne feledkezzünk meg az osztrákok legnagyobb teljesítményér?l sem, amely szerint: képesek voltak elhitetni a világgal, hogy Beethoven osztrák volt, míg Hitler viszont német – gratulálunk!).

Majd kisvártatva megkezd?dik a berlini olimpia.

Az ?sz folyamán Belgiumban meghiúsítanak egy kommunista puccskísérletet (mára egészen jól sikerült az a puccskísérlet, és már nem is akarja senki meghiúsítani, s?t…), ellenben Magyarországon Bethlen István Darányi Kálmán miniszterelnökt?l azt követeli, hogy a kormány számolja fel a széls?jobboldalt (!).

A Szovjetunióban is indul a „buli”, ebben az évben tartóztatják le Grigorij Jevszejevics Zinovjevet és Lev Boriszovics Kamenyevet, akik a vád szerint Sztálin hatalmára törtek, ráadásul még Trockijt is vissza akarták hozni a szám?zetésb?l. Sokat nem bíbel?dnek a két vádlottal, még augusztus 25-én ki is végzik ?ket.

Aztán a nyár folyamán Csehszlovákiában egyesül a két magyar párt, a Keresztényszocialista Párt és a Magyar Nemzeti Párt, új nevük Egységes Magyar Párt (ugye, hogy nincs új a nap alatt?), a párt elnöke Jaross Andor, alelnöke pedig Esterházy János.

Romániában pedig új er?re kap a magyarellenesség.

„Magyarországnak a békeszerz?dések semmiféle megváltoztatását nem engedjük meg” – csörgeti a kardot II. Károly román király. Majd életbe léptetik az új közigazgatási törvényt, amely tovább korlátozza a kisebbségi nyelvhasználatot, egyenesen azzal fenyegetve a városi tanácsokat, hogy feloszlatják ?ket, ha kisebbségi nyelvet merészelnek használni (ugye, hogy nincs új a nap alatt?). Év végén pedig soha nem látott sajtóhadjáratot indítanak a magyarok ellen, Szent Bertalan éjszakájával fenyegetik meg az erdélyi magyarokat. Viszont Bukarestben, a kisantant államf?inek tiszteletére rendezett díszszemlén összeomlik egy dísztribün, legalább százan meghalnak. (Hajlamos az ember eltöprengeni a Jóisten remek humorán…)

Nos, ebben a furcsa évben tartotta meg karácsonyi szentbeszédét Márton Áron, Erdély püspöke. Ha megengedik, idézek bel?le (az Erdély.ma portál hozta le most karácsonykor, december 24-én, köszönet érte!):

„Pedig Istenhez egyedül ez, ez a kitervelt, kigondolt, kikészített szegénység illett. Próbáljuk meg másképpen csinálni!

Gondoljunk el más Betlehemet! Milyen házat, milyen palotát akarunk építeni, hogy méltó legyen az Isten Fiához? És hogyan akarjuk berendezni, milyen bútorokkal, függönyökkel, kályhákkal, képekkel, milyen kényelemmel és szépségekkel, hogy Hozzá méltó környezet legyen? Vajon melyik bankárnak a háza vagy melyik királyi palota volna Hozzá ill?? Mennyi betétje, aranya, gyöngye legyen, hogy gazdagnak mondjuk? Mennyi föld, melyik ország legyen a birtoka, mekkora legyen a hadserege, test?rsége, hogy hatalmasnak hívják?

S anyja és nevel? atyja és a cserzett arcú pásztorok helyett kik jöjjenek fogadására? Augusztus, a császár, aki mészárlások árán, s barátainak elárulásával ragadta magához a birodalmat, s most a szelíd uralkodót játszotta és éppen azt számítgatta, hogy vajon mi lesz az elrendelt népszámlálás eredménye, hány millió ember tartozik uralma alá? Heródes, ez a feltolakodott beduin, aki, miután a trónt a törvényes utódoktól elorozta, megölette anyját, feleségét, sógorait, unokáit és egy csomó más f?embert, akikt?l a gazul szerzett hatalmát féltette, most újabb gonoszságon törte a fejét? A pogányok, akik éppen a nap megújulásának ünnepére készül?dtek, melyet a legkicsapongóbb tivornyázással ültek meg? A zsidók, akik most a népszámlálással voltak elfoglalva, fojtott keser?séggel engedelmeskedtek a császári parancsnak, s az járt az eszükben, vajon erre milyen újabb adóterhek következnek?

Nem! Az Isten fiához ez a környezet, ez a kiszámított, kitervelt szegénység illett, melyen megütközik a nyárspolgári észjárás! Így mutatta meg, hogy végtelenül gazdag, nincs szüksége semmire, a föld Neki nem is tud adni semmit. S csak így, ennek a radikális szegénységnek a hangsúlyával adhatta legmesszebb-hangzóan a figyelmeztetést, hogy a kultúra, a haladás, a nemesedés els?sorban a lélek m?veltsége, ereje és fejl?dése, s nem a technika, nem a gépek, nem a civilizáció fejlettsége.

Lehetetlen a betlehemi barlangnak ezt a tanítását a mai embernek meg nem értenie. Küls?ségekben, technikában milyen szédít? kultúránk van! Az utcák éjjel fényesebbek, mint nappal, a házak tetején elektromos szivárványok szikráznak, gépek száguldanak az utakon, szárnyas emberek szegik a leveg?eget, könyvek ezrei ömlenek a piacra hetek alatt. Gyárilag állítják el? a kényelmet és m?veltséget. És soha annyi loccsanás nem volt a hidak alatt, soha annyi összetört, elégedetlen lelk?, feldúlt és eltorzult arcú ember nem járt a nap alatt, annyi kiégett agyvel?, annyi megkínzott, láthatatlan töviskoronával szorított szív nem verg?dött, mint manapság.

Mert az anyag és az anyagiak megölték a lelket. A küls? gazdagodással és haladással nem járt együtt a lélek gyarapodása. Leszegényedtünk, mert a betlehemi barlang tanítását nem értettük meg.

Amennyire szép ez a szöveg, annyira megdöbbent? is, különösképpen nekünk, kései utódoknak. S különösen ezek a sorok – ismételjük csak meg:

„Küls?ségekben, technikában milyen szédít? kultúránk van!

Az utcák éjjel fényesebbek, mint nappal, a házak tetején elektromos szivárványok szikráznak, gépek száguldanak az utakon, szárnyas emberek szegik a leveg?eget, könyvek ezrei ömlenek a piacra hetek alatt. Gyárilag állítják el? a kényelmet és m?veltséget. És soha annyi loccsanás nem volt a hidak alatt, soha annyi összetört, elégedetlen lelk?, feldúlt és eltorzult arcú ember nem járt a nap alatt, annyi kiégett agyvel?, annyi megkínzott, láthatatlan töviskoronával szorított szív nem verg?dött, mint manapság.”

Nyolcvanöt év telt el azóta.

Ebb?l hetvenhat itt, Európában, békében. S az utolsó nagyjából tíz évet leszámítva, Európa nyugati felén soha, de soha nem látott jólétet is, a lehet? legszélesebb néptömegek számára. Felépült nyugaton a jóléti állam, amely jóléti állam elvette a nyugati ember ön- és fajfenntartó képességét, önvédelmi reflexeit, józan eszét és ítél?képességét, megfosztotta gyökereit?l, hagyományaitól, múltjától, id?beni kiterjedésének képességét?l – maradt a fogyasztó zombi, aki gy?löli önmagát, s ezért leginkább a normalitást gy?löli. Belemenekül az abnormálisba, és azt becézgeti szabadságnak. Hiszen boldogtalan. Eltelt nyolcvanöt év Márton Áron szentbeszéde óta, és „soha annyi loccsanás nem volt a hidak alatt, soha annyi összetört, elégedetlen lelk?, feldúlt és eltorzult arcú ember nem járt a nap alatt, annyi kiégett agyvel?, annyi megkínzott, láthatatlan töviskoronával szorított szív nem verg?dött, mint manapság.”

Valóban...

A nehéz id?k er?s embereket formálnak. Az er?s emberek jó id?ket hoznak el. A jó id?k gyenge embereket formálnak. A gyenge emberek nehéz id?ket hoznak el.

Így jutottunk el Áron püspökt?l Riccardo Simonettiig, az Európai Parlament LMBTQ-ügyekért felel?s jószolgálati nagykövetéig (mert már ilyen is van ám!), aki szakállas Sz?z Máriaként pózolt karácsony el?estéjén.

Nyakunkon a nehéz id?k s a gyenge emberek. De a bölcs?kben már ott ringanak az eljövend? er?s emberek...

„Nézz a furfangos csecsem?re:

bömböl, hogy szánassa magát,

de míg mosolyog az eml?re,

növeszti körmét és fogát.”

S mi el?tte van, az is fontos s megfontolandó:

„S ha száját tátja a gyerek

és fölnéz rád, vagy pityereg –

ne d?lj be néki, el ne hidd,

hogy elkábítják elveid!”

Hétköznapibban pedig egy kedves barátom fogalmazta meg a lényeget most karácsonykor, a második napon:

„Biztos, hogy kontraproduktív ez a sok mocsok a világban. Tömve voltak a templomaink tegnap és ma. Füreden soha nem voltak még ennyien a templomban! Olyan jó volt látni!”

(Folytatjuk)

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló